

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

NUMMER 12 - 20. JUNI 1962 - 62. ÅRGANG

Udgivet af Dansk Lokomotivmands Forening

FREDERICIA

M Ø B E L M A G A S I N E T

v/ Hermann Hansen & Søn

- det moderne magasin for møbler - vi ompolstrer Deres møbler

Gothersgade 32 - Fredericia - Tlf. 822

Køb Deres frugt og grønt hos

HOUSTRUP's Eftf.

Jyllandsgade 16 - Fredericia - Telefon 367

Læs byens blad...

FRIT FOLK

- et blad i udvikling

Calvi Bageri og Konditori

v/ H. Møller Nielsen

Vestebrogade 34 - Fredericia - Telf. 1006

*- vi leverer det bedste brød
- vi anvender kun de bedste råvarer*

MUSIKHUSET

Fredericia - Tlf. 605

AASE NEERGAARD

statsexam. ejendomsmægler

Prinsensgade 60 - Fredericia - Tlf. 1554

VEJLE

HOLM KRISTENSEN

Murermester

Ellevang 30 . Vejle . Tlf. 5065

Udfører alt murerarbejde . Tilbud gives gerne

Mere fritid med PFAFF SCAN-MAID
Vaskemaskiner - Støvsuger - Køleskabe
PFAFF symaskiner
ved Johs. Lund
Vissingsgade 5. Vejle. Tlf. 3123 . (Pfaff Service System)

Bjorholm's Begravelsesforretning

v/ Torkild Bjorholm

Grejsdalsvej 3 - Vejle - Telf. 3061

Alt vedr. ligbrænding og begravelser ordnes

RANDERS

HULTEN SKJORTEFABRIK

Leverandør til etaterne

KLOSTERVEJ 40 - RANDERS - TLF. 3725

HORSENS

Telefon-HORSENS 24850

Worm's
sandkage

Hatting
tvebakker

EN GROS - WILLY F. JOHANSEN - HORSSENS

Uden udbetaling

Som ansat ved

D S B

kan De få en

beklædningskonto

til et beløb af

600 kr.

mod betaling af

60 kr. pr. måned

i 10 måneder

J. Albertsen

Nørre Farimagsgade 68-70

2 minutter fra Nørreport Station

THISTED

Johs. Mortensen & Sønner

Tømrer- og maskinsnedkeri

Tilbud gives gerne

Toldboldgade 5 - Thisted - Telf. 198

Mal og bevar hvad De har -

Tapet - Farver - Gulvbelægning

Jensen & Langballe

Store Torv - Thisted - Telf. 1401-1414

Sørensens Herremagasin

Torvegade 1 - Thisted - Telf. 499

Stedet, hvor man handler, midt i byen

ODENSE

BANZON

Maskinentrepris - Odense - Tlf. 128877

Alle jord- og planeringsarbejder

ULBJERG

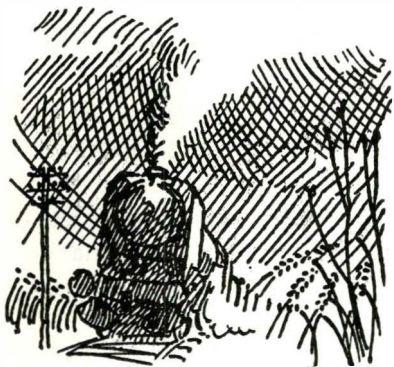
Andelsmejeri

Ost i fløeste

VIBORG

kvalitet

TLF. ULBJERG 50

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

NR. 12 - 62. ÅRGANG

20. JUNI 1962

Indhold:

Små velfærdsforanstaltninger ..	191
Den der kommer først til mølle	193
LO's repræsentantskabsmøde ..	194
Nordisk tjenestemands- og funktionærkonference	195
Kredit og reklame på afveje	196
AOF's indsats i arbejderoplysningen	199
Frontruden	200
Betaling for overarbejde og mistet fridag	201
Under DLF	202
Personalialia	202

Forsidebillede:

Indsejlingen til Helsingør havn.

Redaktører:

E. Greve Petersen
(ansvarshavende)

K. B. Knudsen.

Redaktion og ekspedition:

Hellerupvej 44, Hellerup.

Telefon: Hell. 7269.

Kontortid 10-16.

Lørdag 9-12.

Annonce-ekspedition:

Studiestræde 49, København K.

Tlf. Central 12327 og Palæ 1142.

Giro 22289.

Kontortid kl. 8,30 til 16.

Frederiksberg Bogtrykkeri

Howitzvej 49.

Små velfærdsforanstaltninger

For 11 øre velfærd i år

Nyligt har organisationerne afsluttet forhandlingerne i 2. distrikt om »små velfærdsforanstaltninger«. Udtrykket dækker modernisering af eller anden ændring i bestående personalekvaliteter. Herom stilles der hvert finansår forslag af de respektive personaleorganisationer og til eksempel på nogle af de fremsatte forslags selvfølghed skal nævnes modernisering af skabs- og vaskerum eller ventilation af opholdslokaler for reservepersonale. Forslagene til velfærd fremsættes af alle fire forhandlingsberettigede jernbaneorganisationer i fællesskab, og når afgørelse ved forhandlingen med administrationen træffes, sker fordelingen af rådighedsbeløbet nogenlunde i forhold til den enkelte organisations medlemstal. Med denne fordeling blev 7625.- kr. til rådighed for vore medlemmers velfærd i dette finansår, et beløb taget ud af det samlede rådighedsbeløb på 45.840.- kr. De 7500.- kr. bør der egentlig ses bort fra, idet beløbet repræsenterer en tilbagevendende årlig bevilling til inventarfornyelse og derfor burde opføres under den faste inventarkonto. *Tilbage er da siger og skriver 125.- kr. til lokomotivpersonalets velfærd i 2. distrikt for finansåret eller cirka 11 øre pr. mand.*

Med en mærkelig følelse forlades en forhandling efter sådan et resultat.

Umiddelbart er resultatet latterligt. Til gengæld er det et godt udtryk for de trængsler, Danske Statsbaner også i den henseende kommer ud for, når de bevilgende myndigheder på tinge gennemfører økonomiske lapperier, som altid medfører, at statens udgifter skæres ned, en nedskæring som for eksempel Danske Statsbaner aldrig undgår. Med en særegen interesse kaster man sig hurtigst muligt over denne virksomhed.

Det er nemlig ikke fra statsbaneledelsens side, det skorter på vilje til at forbedre klimaet på arbejdspladsen. Evnen mangler simpelthen, fordi der ikke vil blive stillet midler til rådighed, end ikke for selvfølghelige eller påkrævede foranstaltninger.

*

Imidlertid gælder for enhver virksomhed, at dens trivsel er nøje knyttet til samarbejdet mellem ledelse og arbejdstagere, men det må samtidig iagttages, at de ydre forhold er i orden, d.v.s. arbejdspladsens indretning. Af det foran beskrevne fås et tydeligt indtryk af, hvor vanskeligt det er at få denne side af sagen opfyldt.

En direkte sammenligning med velfærdsarbejdet på en fabriksvirksomhed i øvrigt er ikke rigtig, eftersom denne i almindelighed har sine driftsanlæg koncentreret inden for et begrænset areal i modsætning til statsbanernes udover landet spredte driftsanlæg. Velfærdsarbejdet, hvis format vokser i takt hermed, er følgelig langt mere krævende og kostbart end ved det koncentrerede fabriksanlæg. Men forholdsvis investeres større beløb til velfærdsarbejde i fabriksvirksomheden, og man finder næppe

Finlands statsbaner 100 år

De finske statsbaner har i foråret rundet sit 100 års jubilæum, der fejres på forskellig måde over hele landet næsten hele resten af året, da et særligt udstillingstog med gammelt og nyt materiel skal køre landet rundt. Toget består af fem udstillingsvogne og en biografvogn. Finlands postvæsen har udgivet tre nye frimærker med jernbanemotiver. Alle ansatte ved jernbanerne har fået et jubilæumseblem, som bæres på uniformen hele året. Der har været premiere på en 100 årsjernbanefilm, der netop er blevet færdig, og som kører omtrent en time.

I øvrigt vil der året igennem blive arrangeret forskellige konkurrencer både for publikum og de ansatte ved banerne. En af dem går ud på at skrive et nyt skuespil, hvor jernbanen indgår i handlingen.

Finlands første lok var »Ilmarinen«, bygget i 1860 af Peto, Brassey & Betts i Berkenhead, England. Det kørte på strækningen Helsingfors-Frederiksberg, mens landets lok nr. 2 »Lemmikainen«, kørte i 1962 mellem Helsingfors og Tavastehus.

Forsøg med automatisk kobling

En læng række lande, deriblandt Amerika, Japan og Sovjet, har i længere tid haft fuldautomatisk kobling af jernbanevogne. Spørgsmålet er blevet taget op af den internationale jernbaneorganisation UIC og af den tilsvarende organisation ORE, som i 1960 anmodede en række firmaer i USA, Europa og Asien om at fremsætte forslag til et sådant koblings-system.

Af de indkomne 13 forslag blev udtaget seks til yderligere undersøgelse og forsøg. For kort tid siden indledte man disse forsøg ved Porta i Vestfalen. Koblingsanordninger er blevet påmonteret en del godsvogne, nemlig tre fra Englands statsbaner, to fra Østrig, seks fra tyske forbundsbaner, to fra Schweiz og seks fra Frankrigs statsbaner.

Det største problem ved overgang til fuldautomatisk kobling er udgiften, og der vil sikkert gå lang tid, før man når frem til at klare dette spørgsmål.

een, der er så dårlig aflagt, at den kun kan stille 11 øre pr. arbejdstager til rådighed til rene selvfølgeligheder af moderniseringer.

Vore trængsler er affødt af landets betrængte økonomiske situation, statens udgifter skal beskæres. I tilknytning til det her behandlede betyder det stilstand eller for nogle områders vedkommende tilbagegang i velfærdsarbejdet for statsansatte, medens der omvendt i privatindustrien aldrig har været så mange midler til rådighed for velfærdsarbejde som nu.

*

Man kan glimrende forstå de følelser af bitterhed, som bringer harmfulde protester frem over denne behandling. Selvom det ikke kan nægtes, at der mange steder er skabt gode personalelokalteter, så er der adskillige, hvor der er langt igen, inden forholdene føres op til nutidigt niveau. Sker der ingen ændring i de bevilgendes indstilling, vil det aldrig lykkes at få en samtidig, tidssvarende standard af personalets opholdslokaler.

Det blev nævnt i begyndelsen af denne artikel, at der er stillet 7500.- kr. til rådighed for inventarmoderniseringer. Denne modernisering har stået på henvend en halv snes år, de første år var der kun 5000 kr. årligt til rådighed, og efter foretagne beregninger vil inventaret være helt fornyet om ca. 20 år! Tror nogen virkelig, at det skaber tilfredshed, det er jo trods alt ingen ringe del af tilværelsen, der tilbringes på arbejdspladsen.

Som forholdene udvikler sig, er der ingen tvivl om, at velfærdsarbejdet for personalet ved Danske Statsbaner vil gå i stå. Det er som før nævnt ikke statsbanernes ledelses skyld, dens vilje er god nok, men den omstændighed, at der ikke stilles økonomiske midler til rådighed, og set ude fra får man ikke indtrykket af, at lovgiverne har nogen særlig dybtgående fornemmelse af, hvor u hensigtsmæssige virkninger de gennemførte økonomiske stramninger får.

Deres ihærdige bestræbelser har snarere ført til en dårlig blanding af de økonomiske vanskeligheder, som tårner sig op, og man har i hvert fald i forholdet til statsbanernes virksomhed ikke tilgodeset de investeringer, der betinger høj produktivitet og større indtægter, og dermed færre udgifter for statskassen i tilskud.

Nedskæringskniven har ramt bevillinger til anlæg og materiel, som ville have betydet direkte, store driftsbesparelser og samtidig større indtjeningssevne, men man har yderligere forringet mulighederne for arbejdspladsens trivsel, en faktor som på sin måde har afgørende betydning for virksomhedens gang og omdømme.

*

Det er deprimerende stadig at skulle til disse forhandlinger med vished om afvisning af velbegrundede forslag til ændringer, og der er ingen, der beskæftigende sig med disse problemer og fortsat fornuftmæssig tænkning i behold, der indser berettigelsen i, at nedskæring skal ramme på den måde. Tilbageholdenhed på udgiftssiden med et forbrug, som er ved at overstige indtægtssiden er forståeligt nødvendigt, men det er ikke statsbanernes velfærdsarbejde, der er skyld i dette, det turde vist tydeligt fremgå foran.

Det gamle ordsprog er udtryk for noget grundlæggende i den fri konkurrence, men den svarer slet ikke til erhvervslivets mening om den ting. Der måtte så tages forbehold om, at den, der var dårligt gående, skulle starte dagen før, og der måtte være absolut forbud mod at bruge andre »mekaniske« hjælpemidler end trækvognen.

Apropos møller. »De samvirkende Købmandsforeninger« har foranlediget en mand straffet – anklagemyndigheden rejste sagen – fordi han stillede husholdningskaffemøller til rådighed for dem, der købte kaffebønner hos ham.

Ikke blot gift – men tilgift. . .

Siden maj har de kunder, der købte 375 g kaffe om ugen, fået lov at låne en elektrisk kaffemølle. Det var endda nok at købe 250 g. Og så reklamerede han oven i købet med det.

Møllerne kostede 33,00 kr. stykket. 1000 kunder i København og 800 i provinsen har benyttet sig af denne mulighed for at få nymalet kaffe, men det må man bare ikke. I hvert fald ikke uden betaling. Det var jo en fordel for kunderne, for de skulle betale nøjagtigt det samme for kaffen, de selv malede hjemme på kaffehandlerens mølle, som de, der lod kaffen male på møllen i butikken.

Det er klart, at sådan noget ikke kan gå!

Møllens udsalgspris var ca. 50,00 kr., og den værdi får kunden jo foræret, så længe han købte kaffe i butikken. Og det er tilgift, for han kan ikke låne møllen uden at købe kaffe. Det er forbudt i konkurrenceloven – den, der skal sikre lige og sund konkurrence. I 1939 blev en mand dømt for det samme, så der er ingen tvivl – den formastelige skal straffes.

Lotterispil.

Mølleudlåneren mente, at møllerne kunne holde i hvert fald i 5 år, d.v.s. at møllernes værdi svarer til ca. 2 pct. af kaffesalget. Sagt på anden måde: Hver gang der købes 125 g kaffe, får kunden foræret mellem 4 og 5 øre. »De samv. Købmandsforeninger«s kaffelotteri får i tilskud fra købmændene 5 øre for hver 125 g solgt kaffe, men det er det samme beløb, som det, der normalt anvendes til reklame, siger Købmandsforeningen, så det er noget helt andet. Det er da klart! 300 kr. i bøde – eller 6 dages hæfte.

Kogebøger er noget andet – og dog.

Når man sælger trykkogere, må man også give en brugsanvisning – og der må også godt være madopskrifter i – men man må ikke sige,

at kun købere af trykkogeren må få bogen.

»De Danske Handelsforeningers Fællesorganisation« har for nogle år tilbage foranlediget sag rejst mod en fabrikant, som sammen med trykkogeren udleverede en kogebog, der kostede 7,85 kr. i boghandelen. Det er skam en betydelig værdi. Det er tilgift! Han fik en advarsel.

Fabrikanten fortsatte udleveringen, men meddelte ikke i sin brochure, at kunder kunne få bogen. De fik den bare. 7,85 kr. Han blev straffet. 200 kr. i bøde.

Fabrikanten fortsatte alligevel, men udleverede den gratis til alle, der bad om den. Det må man godt. Det er ikke tilgift.

Tilgift og toiletpapir.

Mon ikke det er berettiget i al fredsommelighed at spørge: Hvem tager skade af det? Det kan da ikke være forbrugerne. Gør det fortræd, at trykkogebøgerne får en kogebog, at kaffekøberne får (eller låner) en kaffemølle, og at bilkøberne får en pakke vaskepulver – eller omvendt?

Varen fordyres. Ja vist, men det gøres den også med lotterierne – endda mere. Så kunne man forbyde dem også. Men hvad så med reklamen? Den koster jo lige så meget. Helseannoncer for blødt, lækkert og pastelfarvet toiletpapir er da ikke billige. Og dem vil ingen forbyde, fordi man ved, at reklamen så vil finde andre veje.

Men den handlende skades. Altså ham, der ikke får salget, fordi en anden tiltrækker kunderne. Det er naturligvis baggrunden for de private erhvervsorganisationers interesse for at bevare tilgiftsforbudet, og det er berettiget ud fra deres synspunkter. Men det kan ikke være samfundets og ikke forbrugernes.

Vi skal have lige og sund konkurrence, men vi skal først og fremmest have *fri* konkurrence.

Ambulancetjenesten for virksomheder, der ikke kan eller vil konkurrere, må deres organisationer selv klare. Det skal ikke være med lovgivningens hjælp, og det skal ikke være på forbrugernes bekostning.

Villy Kortsen.

LO's repræsentantskabsmøde

Formanden, Eiler Jensen, aflagde en koncentreret beretning i tilslutning til den skriftligt udsendte. Han kom bl.a. ind på husleje- og omsætningsafgifts-problemerne, prisudviklingen samt tjenestemand- og funktionærproblemer i relation til samarbejde.

LO er, som alle i denne forsamling ved, dannet af fagforbundene, og medlemsorganisationerne står opført i den skriftlige beretning på siderne 90 og 91. Det fremgår heraf, at der ved årskiftet var 69 organisationer med et samlet medlemstal på ca. 790.000, det vil sige, at medlemstallet i løbet af 1961 er steget med 1,7 pct. I dag er der formentlig ca. 800.000 medlemmer.

Af medlemstallet kan det ses, at antallet af kvinder omfatter 21,8 pct. Man vil også i den skriftlige beretning kunne se antallet af organiserede lærlinge og ungarbejdere og disses tilknytningsforhold, ligesom man fortsat vil kunne se det meget uensartede antal af medlemmer, vore organisationer består af.

Af og til hænder det, at mindre organisationer indgår i større beslægtede organisationer, og jeg tror, at det er den rigtige vej. Der er ingen tvivl om, at der findes adskillige områder, hvor grænsestridigheder og kolliderende interesser er til gavn for arbejdsgiverne, hvorfor sammenslutning vil være bedre.

Efter at vi har passeret 1950 har der været en del bevægelse. Således er kurvemagerne, trædrejere og korkskæerne indgået i Træindustriarbejderforbundet, billedskæerne er gået sammen med snedkerne, skræntobaksarbejderne er gået sammen med tobaksarbejderne, specialarbejderne er gået sammen med smedene, hatte- og buntmagerne sammen med skrædderne. – Ser man listen igennem, vil man utvivlsomt kunne finde flere områder, som med fordel kunne følge denne vej. – Med et lille flertal forkastede Kedel- og Maskinpasserforbundets medlemmer en optagelse i Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund. Det var med 1151 stemmer mod 1102, men afstemningen viser, at der stadig er noget, der bevæger sig, og det hele beviser, at fagbevægelsen ikke står stille.

Det er mig bekendt, at der også

inden for søfolkene er bevægelser, der går i retning af en sammenslutning af Sømændenes Forbund og Søfyrerbødernes Forbund, uden at der dog mig bekendt foreligger noget konkret.

Samarbejdet flourer også. Der er stærkere drift i sekretariatsdannelser, som vel på mange områder vil kunne betragtes som forløbere for karteldannelser, og det var værdt at undersøge, om samarbejdet i endnu højere grad kunne udbygges, og vi står i LO til rådighed, hvis der skulle være brug for en forhandlingsledelse sådanne forhold vedrørende.

De politiske betænkeligheder ved at inddrage huslejeoplysninger i overvejelserne omkring omsætningsafgifterne ligge lige for. Omsætningsafgifter kan være en nødvendighed, som befolkningen efterhånden vil affinde sig med, men det er klart, at det er en yderligere politisk belastning, hvis bestemte befolkningsgrupper – her grundejerne – samtidig skal have begunstigelser af den ene eller anden art.

I den anførte betragtning ligger ingen afvisning af, at det lave lejenniveau i den ældre boligmasse bliver mere og mere uholdbart. Den særlige beskyttelse af beboerne i de ældre ejendomme betyder en uheldig stivhed på boligmarkedet og hindrer, at boligmassen udnyttes på hensigtsmæssig måde.

Den første forudsætning for en realitetsdrøftelse af husleje- og boligpolitikken må derfor være, at der gennemføres midlertidig kontrol med huslejen i *alt nybyggeri*, i alt fald i de områder af landet, hvor lejelovens øvrige midlertidige bestemmelser er i kraft.

Den høje økonomiske aktivitet, som vi har oplevet i de sidste år, gør det vanskeligt at sikre en stabil prisudvikling. Ikke desto mindre steg priserne kun 4 pct. fra 1957 til 1960, og den lave stigning skyldes i høj grad, at forøgelserne i indkomsterne – og

dermed i efterspørgslen – blev modsvaret af en tilsvarende opgang i produktionen.

Men med det fortsatte pres på efterspørgslen – ikke mindst som følge af den kraftige stigning i indkomsten i næsten alle erhverv sidste år – har produktionen ikke kunnet følge med, og resultatet er blevet en stigning i prisniveauet på ca. 7 pct.

Allerede inden overenskomstforhandlingerne var afsluttet, var priserne begyndt at gå i skred, men stigningen satte først rigtigt ind i de sidste 3 kvartaler af året, og den reale værdi af stigningen i lønningerne er derfor gradvis blevet udhulet. Medens den reale købekraft steg ca. 5 pct. fra 1959 til 1960, blev opgangen således i året 1961 omkring 6 pct. eller ca. halvdelen af, hvad lønningerne er steget.

Aktiviteten i 1961 har imidlertid ikke blot fået betydning for prisudviklingen. Den del af efterspørgslen, som ikke har kunnet dækkes af den danske produktion, er søgt over på importerede varer, og valutaudviklingen har derfor vist en nedadgående tendens.

En fortsættelse af denne uligevægt vil indebære en fare for, at den økonomiske fremgang ikke i længden kan fastholdes, og de afgiftslove, der behandles i Folketinget, tager da også sigte på at bringe balance i samfundøkonomien.

For at lette presset på både priserne og betalingsbalancen, er det nødvendigt, at der skabes et vist overskud på statens regnskab, det er alle enige om. – Ved det diskuterede forslag om en almindelig omsætningsafgift regner man med et merprovenu i statskassen på ca. ½ milliard kr., og det antages, at man derved kan hindre en øget efterspørgsel i 1962 og standse faldet i valutabeholdningen.

I en situation, hvor væksten inden for industrien og de øvrige byerhverv er af afgørende betydning for den høje beskæftigelse, kan en sådan finanspolitisk stramning være nødvendig, men fagbevægelsen må fordre, at det undgås, at ekspansionen derved bringes til standsning gennem en generel nedgang i investeringerne, og

at der lægges uforholdsmæssige store byrder over på de svageste skuldre.

Vort gamle princip var for direkte beskatning og *mod* indirekte beskatning, men praktisk politik har forlængst vendt op og ned på disse begreber, og vi ser, hvorledes man i Sverige og Norge med held er gået ind for de indirekte beskatninger og dermed ramt en række ellers skjulte indtjeninger; men målet må være en endelig skattereform, som fastholder skatteevneprincippet gennem en beskatning, der giver skattefradragsreglernes bortfald og indfører kildebeskatning.

*

Dyrtidstillægget skal stå uantastet inden for overenskomstsituationen. Vi må da se, hvorledes reguleringsvilkårene kan blive for nye overens-

komster. Hvilken pristalsregulering, der kan blive gældende, vil som tidligere komme til at stå åben, om vi skal vælge en regulering uden skat-ternes indregning – det vil for tiden nærmest være i vor favør – eller gå over til kortvarige overenskomster, hvorved regulering kan undværes.

*

Tjenestemands- og funktionærproblemerne ligger os meget på sinde. – Vi er i LO indstillet på gennem det nærmeste samarbejde at få løst de problemer, som er knyttet hertil. Fra modstanderes side bejles der stærkt til de funktionærgrupper, der ikke føler sig solidariske med LO's 150.000 tjenestemænd og funktionærer og LO's medlemmer i øvrigt, men jeg har troen på, at disse lønmodtagere

finder sammen med os andre i vore fælles interesser.

Forskellen mellem tjenestemænd, funktionærer og lønmodtagere inden for handel, industri, håndværk, transport o.s.v. udlignes mere og mere. Tidligere var det et særkende for tjenestemænd og funktionærer og visse tidlønnede arbejdere, at de havde nogle sociale goder, såsom ferie, syge- og ulykkesbetaling, opsigelsesfrist o.lign. – I dag er de sociale goder gennem fagbevægelsens og vort partis arbejde marcheret frem til at blive almene goder, så ligheden på disse områder er blevet større. Selv ansættelsesvarighed og opsigelser trænger stærkere frem inden for de lønmodtagergrupper, som før højst kunne regne med sikkerhed for 4 timers beskæftigelse.

Nordisk tjenestemands- og funktionærkonference

København var 11. og 12. maj mødested for en række repræsentanter for funktionærer og tjenestemænd i de nordiske lande.

På mødet vedtoges en udtalelse med følgende ordlyd:

Udtalelse

fra Den nordiske tjenestemands- og funktionærkonference i København den 11. og 12. maj 1962.

Konferencen konstaterer, at antallet af funktionærer – ikke mindst inden for handel og industri – gennem de senere år er steget meget betydeligt, hvilket er en naturlig følge af den voldsomme tekniske udvikling, som vi gennemlever, hvor det manuelle arbejde i stigende grad er blevet erstattet af tekniske og administrative funktioner.

Ligeledes har masseproduktionen i industrien medført en vældig udvikling i varedistributionen med beskæftigelse af stadig flere funktionærer.

Inden for den offentlige administration har der på samme måde været tale om en betydelig udvikling med mange nye opgaver, som har medført, at antallet af tjenestemænd og funktionærer er øget væsentligt.

Dette er en udvikling, som er kendt

overalt i Amerika, i Vesteuropa og således også i de nordiske lande, og alt tyder på, at denne udvikling vil forstærkes i den kommende tid.

Konferencen, der repræsenterer mellem 6–700.000 tjenestemænd og funktionærer i Norge, Sverige og Danmark, som er tilsluttet de respektive Landsorganisationer, er opmærksom på denne udvikling og finder, at for så vidt disse kategorier af lønmodtagere skal have fuld sikkerhed for varetagelsen af deres økonomiske og sociale interesser, må den organisationsmæssige stilling stadig holdes intakt og videre udbygges, og dette mener vi i størst mulig udstrækning bør ske gennem en organisatorisk samling i tilslutning til de faglige Landsorganisationer.

I denne forbindelse må det understreges, at de resultater, som opnås for arbejderne i det private erhvervsliv gennem Landsorganisationernes indsats, altid vil have afgørende indflydelse for lønudviklingen og vilkårene for tjenestemænd og funktionærer, hvorfor det alene af den grund må være naturligt, at arbejdere og funktionærer og tjenestemænd står samlet.

Til trods for, at man fra borgerligt politisk hold stedse påpeger, at tjene-

stemændenes og funktionærernes interesser ikke falder sammen med de øvrige lønmodtageres, har stadig flere indset, at der eksisterer et naturligt interessefællesskab mellem alle lønmodtagere, og at det bringer styrke og fremgang at være tilsluttet de faglige Landsorganisationer, hvorved der sikres dem andel i den øgede velstand i samfundet.

Konferencen tager afstand fra ethvert splittelsesforsøg, der har til hensigt at svække tjenestemands- og funktionærorganisationerne inden for de nordiske landsorganisationer og dermed svække den solidaritet, som må være aldeles afgørende for alle lønmodtagere.

Vi ønsker derfor arbejdet for varetagelsen af tjenestemændenes og funktionærernes interesser videreført inden for de faglige landsorganisationer, som vi opfordrer til at være opmærksomme på tjenestemændenes og funktionærernes særlige problemer, ligesom vi ønsker, at Frie faglige Internationale og de internationale fagsekretariater forstærker virksomheden inden for disse områder, således at tjenestemændenes og funktionærernes problemer også på internationalt plan bliver taget op til behandling.

KREDIT & REKLAME PÅ AFVEJE

Det ligger nær ved at antage, at stigende velstand ville resultere i, at forbrugskreditgivningen mindskedes. Når folk får flere penge mellem hænderne, burde de rimeligvis også have større muligheder for at betale kontant. Udviklingen i Vesteuropa og Amerika viser imidlertid et helt andet billede, nemlig en stærk forøgelse af forbrugskredit. – Hvad er mon årsagen til dette?

Den vigtigste forklaring er uden tvivl den, at flere og flere mennesker i tider med stigende indtægter og fuld beskæftigelse virker mere »kreditværdige« i de handlendes øjne. Det er blevet sagt, at den rige, der ikke behøver kredit, kan låne så meget, det skal være, medens den fattige, som behøver kredit, ikke er kreditværdig og som følge heraf heller ikke kan låne. Nu er vi altså kommet til det punkt, hvor snart sagt alle har gode og sikre indtægter, så de kan accepteres som kreditt kunder.

Der findes også andre forklaringer på de handlendes øgede villighed til at yde kredit. Konkurrencekampen

er blevet hårdere i en tid, der præges af gennemgribende strukturforandringer indenfor det økonomiske liv. De småhandlende fører en hård kamp for deres eksistens mod kædeforretningerne, som også indbyrdes kæmper om kundernes bevågenhed. Det gælder som følge deraf om at finde de midler, med hvis hjælp man kan »binde« kunderne til virksomheden. Med denne baggrund virker kredit i forskellige afskygninger som en effektiv metode. Man anvender som følge deraf alle reklamens og PR-virksomhedens forførelsesmidler for at lokke kunderne til sig. De statistisk opførte reklameomkostninger i USA overstiger nu 12 milliarder dollars eller ca. 2700 danske kr. pr. 5-personersfamilie. Hertil kommer dog meget betydelige sales-promotion omkostninger af anden art. Alene emballageomkostningerne er blevet beregnet til at nærme sig 25 milliarder dollars om året.

Det store foregangsland, når det drejer sig om krediteksponeringen, er De Forenede Stater, og mange skandinaver, som beundrer den ameri-

kanske fremgangsevne, sluger med hud og hår praktisk taget alt, hvad man hiter på i Amerika, og vil lyk-saliggøre de nordiske befolkninger med deres opdagelser på den anden side af Atlanten. Der findes al mulig grund til at advare mod en så naiv og ukritisk indstilling. Norden er ikke noget Amerika, selv om vi er blevet »amerikaniserede« i stor udstrækning, og det er ikke alt, der kan bruges i USA, der så passer til os. Dertil kommer, at mange af de amerikanske kreditpåfund, selv for Amerikas vedkommende, har vist sig at have katastrofale følger. Når vi tager eksempler fra Amerika, skal vi naturligvis udvælge sådanne, som er os til gavn, og ikke ukritisk begå de amerikanske fejltagelser igen.

Afbetalingshandelen har fået et vældigt omfang i USA. Den totale såkaldte installment credit overstiger nu 50 milliarder dollars, d.v.s. ca. 2100 danske kroner pr. indbygger eller 10.500 kr. for en familie med 5 personer. Antager man, at kun halvdelen af indbyggerne har en sådan gæld, bliver gennemsnitsgælden 4200

Kædedansen hørte først og fremmest mid-delalderen til – men i vore dage er dansen genoplivet.

Säg
NY
utakas fryy

9 kvinnor av 10
bli vackrare med den LUVLIGA
HUDVÄNLIGA, ROSAFÄRGÅDE, GRÄDDMJKKA
LYXPARAFYMERÅDE FILMSTARTVÅLEN 008?
MED KARBORUNDUM.

Dette er ingen annonce fra »det virkelige liv«, men det var en der lignede, der fik den svenske forfatterinde, Moa Martinson til at udbrude: »Det er da fandens, at man altid skal være den tiende!«

kr. pr. person eller 21.000 kr. pr. familie. Afbetalingshandelen præsenteres af og til som en af de vigtigste løftestænger for den amerikanske velstand. »Buy, buy, buy, it is your patriotic duty – køb, køb, køb, det er din pligt mod fædrelandet«, lyder et af de slogans fra USA, som får de handlende, reklamemagerne og kreditgiverne, selv i Norden, til at slikke sig om munden og lugte guld og grønne skove.

Selv i Amerika er der efterhånden fremtrådt skarpe kritikere af dette køberaseri på kredithandelens gynnende grund. Man har i vide kredse indset, at det er noget meget skæbnesvangert som sker, når en stor del af befolkningen, måske $\frac{1}{3}$, er kommet derhen, at de har bundet deres købekraft langt ud i fremtiden på grund af kreditkøbene. Hvis man kommer ud for en omfattende arbejdsløshed, hvilket USA nu på ny har gjort, kan kreditkunderne ikke passe deres afbetalinger, hvilket får skæbnesvangre virkninger både for dem selv og for kreditinstitutionen, handelen og industrien.

Den nyeste udvækst – en veritabel kræftsvulst i kæmpestrørelse – på kredithandelen i USA repræsenteres af den såkaldte kontokredit. Mens afbetalingshandelen i første omgang drejer sig om de varige forbrugsgoder, åbner kontokortene adgang til kreditgivning på rene forbrugsvarer. De er derigennem en endnu farligere trussel mod en sund økonomi end afbetalingshandelen er. Det er imidlertid allerede nu klart, at virkningerne af denne kreditform, som ofte udstedes på den mest letsindige måde, er så betænkelige, at man har al mulig grund til at formode, at kreditgivningen efterhånden bliver strammet væsentligt. Herom vidner følgende notits fra »Dagens Nyheter« i februar 1962:

Kreditkortene er dyre for USA?

Systemet med kreditkort, der har fået så stor betydning for den amerikanske almenhed, svarer sig ikke så godt for kreditinstitutionerne. Omkring 100 amerikanske banker har haft kreditkortsyste-mer, men de fleste er nu ophørte dermed.

Hilton Credit, som delvis ejes af hotelkæden Hilton, har 425.000 kontokort og mistede 4,2 mill. dollars sidste år; virksomheden har nu forhøjet årsafgiften. Diners Club, som med 1,2 mill. kontokort har haft en bemærkelsesværdig fremgang og i 1959 kunne fremvise en fortjeneste på 1,9 mill. dollars har fået et stadigt større misbrug af kontokortene at føle.

Chase Manhattan Bank, Forenede Staters næststørste bank, vil sælge sin kreditorganisation til et nyt selskab. Denne organisation har endnu aldrig givet overskud.

Alle kreditprofeter og reklamehæzere til trods kan man selv i USA mærke, at stadig flere kritikere af gældsætningsepidemien fremtræder. Hertil har bidraget ikke bare de åbenbart uheldige virkninger af den ekspansive forbrugskredit, men også det forhold, at almenheden begynder at få øjnene op for, at såvel afbetalingshandelen som kontokreditte er forbundet med uhørt mange omkostninger. Det er slet ikke noget særsyn, at disse omkostninger svarer til over 30 pct. årlig rente på det igennem året gennemsnitlige gældsbeløb. Situationen er forøvrigt noget lignende i Norden. I USA har man i flere tilfælde kunnet påvise at store afbetalingskoncerner, som opretholder eget kreditfinansieringsinstitut, har meget

*I frihedens eget land har man lanceret et slogan, der lyder:
»Køb, køb, køb,
det er din pligt
mod fædrelandet«.*

store fortjenester på kreditforretningerne end på andre grene af virksomheden. Under sådanne omstændigheder har borgerne sandelig al mulig grund til at spørge sig selv, om der ikke hurtigst muligt bør vedtages foranstaltninger af statsmagten og borgerne selv for ad frivillighedens vej at komme til bunds og få ryddet op i kreditsystemets vildskud.

I Norden har de nye former for forbrugskredit og den dermed forbundne reklamepåvirkning vel ikke fået samme vældige udbredelse som i USA, men vi har sandelig al mulig grund til at være på vagt, så vi ikke havner i den samme ulykkelige situation som amerikanerne. I Sverige har man nedsat et såkaldt forbrugskreditvalg efter opfordring af KF's distriktsstyrelseskonference som først og fremmest skal beskæftige sig med den hurtigt voksende kontokredit. Kommissionens betænkning imødeses med interesse, men kan sikkert ikke ligge færdig før 1963.

For Kooperationen, som er de samvirkende husholdningers folkebevægelse for etablering af en fornuftig familieøkonomi, er det en naturlig opgave af højeste opmærksomhedsgrad kritisk at belyse forbrugskreditens ulykkelige virkninger og at finde alternativet hertil. På dette område må Kooperationen ikke svigte sine traditioner. Den svenske Kooperations fornemste indsats er netop, at den i en tidligere periode gennem folkelig selvhjælp havde held til at befri forbrugerne for de hårdt snærende bånd fra den dengang så ud-

bredte forbrugskredit. Det gældsatte Fattig-Sverige forvandlede efterhånden til det kontantbetalende Velstands-Sverige. Når nu nye former for en fristende forbrugerkredit spredt sig som en steppebrand i »overflodssamfundet«, har Kooperationen pligt til i første række at deltage i slukningsarbejdet.

Desværre findes der selv i vore rækker en del godtfolk, som mener, at Kooperationen skal vise sin fremadskriden og sin vilje til at »følge med tiden« ved selv at indføre de tvivlsomme kreditsystemer som her

er omtalt. En sådan politik ville imidlertid være svingagtigt over for vore grundlæggende ideer. »Vor opgave er stadigvæk«, for at citere et par linier af Albin Johansson, »ikke at tjene på andre, men tjene hverandre«, og det skal ske gennem en fornuftig husholdning i alle led. Den grundlæggende enhed i vor bevægelse er familien, og en sund familieøkonomi er forudsætningen for en sund økonomi indenfor vor bevægelse og i landet som helhed.

Herman Stolpe.

Kontoristen i kreditparadiset

I »Life« fra den 26. oktober 1959 skildrer en 19-årig kontorist, hvordan han ved hjælp af et kreditkort fra en af de store hotelkoncerner (*Hilton Carte Blanche* – *your finest credit credential*, som han skaffede sig pr. post uden at man overhovedet havde spurgt om hans alder, stilling eller indtægt) tog ind på det verdensberømte Waldorf Hotel i New York, lejede en ferskenfarvet suite til 55 dollars pr. døgn og bestilte to flasker champagne.

En eventyrverden havde slået dørene op på vid gab – i det brev som havde fulgt med kreditkortet stod, at det gav »nøglen til al den luksus som Hilton kan byde på«. Som bilag lå der en fortegnelse, hvoraf det fremgik, at kreditkortet havde gyldighed på 600 ledende hoteller, 4000 restauranter og klubber, hundredvis af specialbutikker, på Western Airlines, på 60.000 tankstationer o.s.v. Kreditten gjaldt en måned. Næste morgen forlod ynglingen hotellet. Han blev be-

handlet som en fornem person, og man udtrykte håbet om snart at se ham igen. Han fløj til Montreal og tog ind på det bedste hotel i en suite med to TV-apparater og to badeværelser (36 dollars pr. døgn). Sammen med en sød pige indtog han et måltid med champagne og diverse lækkerier på en af de bedste restauranter (25 dollar). Derpå gik han ind til en buntmager, som ikke stod på Hiltons liste, og købte på kredit pelsværk til sin veninde for 675 dollars. Ejeren opdagede hans kreditkort og var imponeret over, at han boede på byens fineste hotel. Næste indkøb gjaldt en cocker spaniel til 35 dollars. Efter nogle dages forløb rejste han tilbage til New York og udrustede sig fyrsteligt med en rejse til Las Vegas for øje. Allerede på flyvepladsen brugte han 20 dollars i spilleautomaterne. En ny pige bekendt blev ekviperet på kredit for 200 dollars selv »nøjedes« han med at købe en luksuspyjamas for 35 dollars.

Ved tilbagekomsten til New York lejede han en hotelsuite »stor som en fodboldbane«, for 60 dollars, og specialbestilte skjorter i samme forretning som Cary Grant benytter. Han fortsatte med at ekvipere sig og brugte i dagens løb 2000 dollars hertil. Tiden var nu inde til at flyve til Miami og et nyt luksushotel, som dog desværre beholdt hans kreditkort. Han manglede kontanter og indløste en af sine egne checks – for at dokumentere sin vederhæftighed viste han kvitteringen for et kreditkøb af sko i Miami. En ny pige bekendt fik lov til at pynte sig på kredit – fakturaerne sendtes til hotellet for at blive påført hans regning.

*

Efter at være vendt tilbage til New York forsøgte han at indløse en ny check, men det blev konstateret, at den savnede dækning. Drømmerejsen sluttede på politistationen!

AOF's indsats i arbejderoplysningen efter krigen

Det meget interne samarbejde mellem arbejderbevægelsens to højskoler og AOF registreres almindeligvis udadtil kun gennem kursusvirksomheden og dens resultater. Men bag resultaterne ligger et omfattende arbejde på den indre front, som kun få kender, og som højskolelærer Ebbe Munk, Esbjerg belyser i denne artikel:

»Jeg håber ikke, det forekommer anmassende, at jeg på egen hånd og uden noget mandat indsender en udtalelse om AOF's indsats efter krigen. Siden 1948 har jeg været tilknyttet arbejderoplysningen dels som lærer ved de to arbejderhøjskoler og dels som studieleder ved lokale AOF-aftenskoler. Jeg tør roligt sige, at der ikke i noget tilsvarende tidligere tidsrum er sket så meget inden for arbejderoplysningen som i de sidste 5-6 år. Dette skal ikke opfattes som en forklejning af tidligere oplysningsledere. Det er den forrygende tekniske og faglige udvikling, der har krævet en nyorientering inden for arbejderoplysningen.

De nye opgaver.

Det nye består i:

1. *Nye undervisningsfag*, navnlig sådanne, som har med arbejdspladsen at gøre, f.eks. arbejdsstudier, regnskabsforståelse, samarbejdsudvalg og samarbejdsteknik, arbejdspsykologi, sikkerhed på arbejdspladsen, driftsøkonomi. Markedsplaner vil i stigende grad blive undervisningsobjekt. Det samme gælder Kooperationen med baggrund i den rationalisering og nyorientering, der er sket på dette område.

2. *Nyt undervisningsmateriale*. De nye fag kræver nye studieböger. AOF har aldrig i nogen tilsvarende periode udsendt så meget nyt studiemateriale som i de sidste 3-4 år.

3. *Nye undervisningsmetoder*. I udlandet - ikke mindst i USA - skete der under og efter krigen en rivende udvikling i voksenoplysningens teknik i retning af aktiviserende undervisning. Gammeldags møde- og undervisningsformer kan ikke konkur-

rere med de mange andre muligheder for fritidsudnyttelse i dag. Det er den lille aktive studiegruppe, der går, og som giver resultater. AOF har æren af at have indført disse nye undervisningsprincipper herhjemme i samarbejde med arbejderhøjskolerne og fagforbundenes kursusledere. Arbejderkonsulenterne har været en uvurderlig hjælp ved dette arbejde i kraft af de erfaringer, de har gjort under deres egen utraditionelle uddannelse. AOF har altid gået i spidsen, hvad angår undervisningsformer. Via AOF har de så småt bredt sig til andre oplysningsforbund, ja selv til den traditionelle højskole, den såkaldte grundtvigske.

4. *Længere kursus*. En stor del af de nye undervisningsfag har krævet længere undervisningstid. I vinterhalvåret har vi på Esbjerg både 1 og 2 mdrs. kurser. Disse lange kurser, som er udpræget arbejdskurser, stiller særlig store krav til AOF m.h.t. til rettelægning og undervisning.

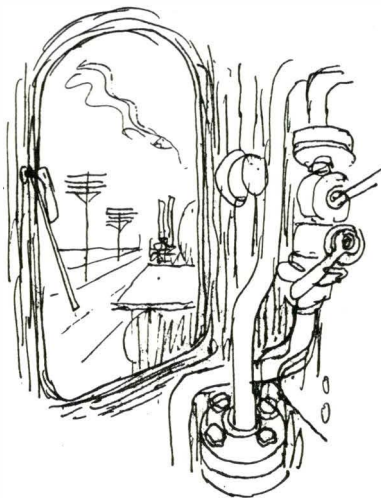
Fagbevægelsen i centrum.

I min tid som højskolelærer er der sket to ting, som mærkeligt nok er nøje forbundet. AOF og arbejderhøjskolerne er i dag en enhed. I min første tid som højskolelærer var folkene fra AOF nogle personer, man hilste på ved solhvervsfesten, men

som man i øvrigt ikke havde meget at gøre med. I dag er der et dagligt samarbejde. Den anden ting, der er sket er, at fagbevægelsen i meget højere grad er kommet i centrum både hvad angår AOF's og højskolerne arbejde. I mine første år som højskolelærer havde jeg kun et svagt kendskab til fagbevægelsens særlige problemer og dens personer. Da jeg i 1955 blev ansat ved Esbjerg Højskole var det en ansættelsesbetingelse for alle lærere, at vi satte os grundigt ind i fagforeningskendskab. Vi blev alle stærkt optaget af de perspektiver, der ligger i forberedelsen af, hvad man med et bredt udtryk kalder det industrielle demokrati. Medbestemmelsesret kræver viden. Det blev vores opgave at være med til - enhver inden for sit felt - at give tillidsmændene oplysning inden for de forannævnte nye fagområder. Samtidig blev det en opgave at udbrede de nye aktiviserende undervisningsmetoder. De var nødvendige for, at det tørre stof kunne glide ned. Det er sket i kammeratligt samarbejde med forbundstillidsmænd, der har holdt kursus på skolerne og ikke mindst gennem AOF's planlægning af tillidsmandskurser. Det nære samarbejde mellem AOF, arbejderhøjskolerne og fagbevægelsen er opstået omkring den fælles og stigende interesse i tillidsmandsuddannelsen. At

Frontruden

»Jernbane« med træskinner

Verdens mest originale »jernbane« findes uden tvivl dybt inde i Canadas ødemark i det vestlige Quebec, hvor den løber over nogle mil med sumpe- de skovstrækninger. Banen er bygget af et par ingeniører, som fik til opgave at lægge en transportforbindelse til en mineegn, man kun kunne nå over bundløse strækninger. For få år siden blev der her fundet lejer af zink, kobber og guld, og geologer, ingeniører og minefolk skulle frem til stedet i ødemarken.

Ingeniørerne fandt så på at bygge en »jernbane« af træskinner og med rått udhuggede træsveller. Loket blev en gammel Fordvogn, og man fjern-

de dæk og slanger fra hjulene, så vognen kunne køre på fælgene. Det er billigt at køre med denne »jernbane«, og farten er også ret problematisk, men fremad kommer man dog. Billetten koster fra 25 cent til en dollar, og der transporteres også gods, som køres på en gammel lastbil, man ligeledes har taget gummien af.

Hvis den primitive banes spor skal forlænges, kan det ske meget hurtigt. Når »toget« skal vendes, sker det ved, at man kører ind på nogle vandrør, der er lagt i forlængelse af træskinnerne, og rørene drejes simpelthen en omgang, så lok-bilen kan køre tilbage.

Fortsat fra side 199

fagbevægelsen i så høj grad er kommet i centrum skyldes vel også, at det under en mindretalsregering i særlig grad er fagbevægelsen og den af fagbevægelsen finansierede kooperation, man ser hen til, når det gælder at gennemføre en højere grad af socialisme.

Ledermanglen.

Der har i meget høj grad været mangel på studieledere. Hvis vi ikke havde haft arbejderkonsulenterne, kunne vi overhovedet ikke have gennemført undervisningen i de nye fag. AOF har i den anledning eksperimenteret med instruktion i »viden skal videre« med det resultat, at vi i dag har hjælp af nogle af de tillidsmænd, der har gennemgået de lange kurser. I mange tilfælde må AOF-sekretærene selv stå for undervisningen. En AOF-sekretær har i vinter været både kursusleder og hel-dagsunderviser på en række 14-dages kurser. Samtidig har han skullet forberede kommende kurser. Jeg vil skønne, at han har haft en arbejdsdag på 12 timer. Når jeg gik over og lukkede skolen ved 23-tiden, kunne jeg se, at han gik og puslede i arbejdsstudiebygningen endnu.

Det er ingen overdrivelse, at AOF-sekretærene har ganske fantastisk travlt. Jeg véd fra mig selv, at presset kan gå ud over planlægningen. Det er egentlig ikke mindre arbejde,

men bedre tid til planlægning og forberedelse, man ønsker sig. Også når det gælder undervisning, er planlægningen alfa og omega.

AOF's øvrige virksomhed.

Som det fremgår, har AOF udfoldet en større aktivitet inden for det faglige område end nogensinde før. Men AOF har jo også andre opgaver. Jeg tænker på den øvrige samfunds- og kulturelt betonedede oplysning. Også her er manglen på studieledere anstødsstenen. Jeg husker en AOF-afslutningsfest i en mindre provinsby. Der havde været et par sproghold og en bunke hobby-hold (i bogbinding, maling, kjolesyning m.v.). Endvidere havde der været en enkelt studiekreds i samfundskundskab, som til gengæld havde haft succes. Det skyldtes ene og alene, at de havde haft en leder i dette fag, som var trænet i voksenundervisning. I dag er han højskolelærer på Roskilde. Sidste år ledede jeg for Esbjerg AOF to kredse i henholdsvis psykologi og litteratur. I år havde jeg ikke tid, og de to fag gled ud. Der kunne ikke skaffes leder.

I de hobbybetonedede fag kommer aktiviteten af sig selv. »Kulturfagene« kræver studieledere, der er trænet i voksenundervisning. Derfor har AOF sat meget stærkt ind på en studieleder-undervisning med øvelser i aktiviserende undervisning. Det er

den eneste måde, hvorpå man kan undgå, at peddigrørerne kommer til at dominere billedet.

Det kan tilføjes, at hvis AOF kunne nå til at skaffe virkeligt kvalificerede ledere i kulturfagene rundt omkring i distrikterne, ville forbundet også kunne få en stor del af den omstridte funktionærstand i tale. Der er en voksende interesse for disse fag, men en meget stor mangel på undervisere.

Sammenfatning.

Sammenfattende kan det siges, at AOF har sat ind på de centrale opgaver:

1. at betjene fagbevægelsen med studieledere, studiemateriale og kursusarrangementer.
2. At betjene lokale AOF-afdelinger, vælgerforeninger m.v. på lignende vis.

Hovedproblemet er – for mig at se – at skaffe ledere, hvorfor studielederkurserne og uddannelsen af instruktører i det hele taget er af ganske overordentlig betydning. Med et større mandskab ville AOF kunne uddanne flere instruktører og tilvejebringe mere studiemateriale.

Voksenundervisningen i dag står og falder med, at der er tilstrækkeligt mange studieledere, der er i stand til at give deres viden videre.

Hilsen fra Wien

En østrigsk lokomotivfører, Johann Schapelwein, har rettet henvendelse til os og meddelt, at han gerne stiller sig til disposition med råd for lokomotivmænd, som kan tænke sig at rejse i Østrig. Han er således parat til, om det ønskes, at foretage hotelreservation i Wien eller anbefale billige logi-

muligheder hos østrigske kolleger såvel i Wien som i de respektive provinser. Såvidt hans tid i øvrigt rækker til, er han villig til at være fremmedfører, ligesom han er beredt til afhentning af kolleger på banegården. Vil man i forbindelse med Schapelwein, som ses på hosstående billede, så er hans adresse:

Lokomotivfører Johann Schapelwein,
Wiener Westbahnhof, Wien,
Austria.

eller

Wien XV/101
Goldschlagstrasse 58/25,
Austria.

Betaling for overarbejde og mistede fridage

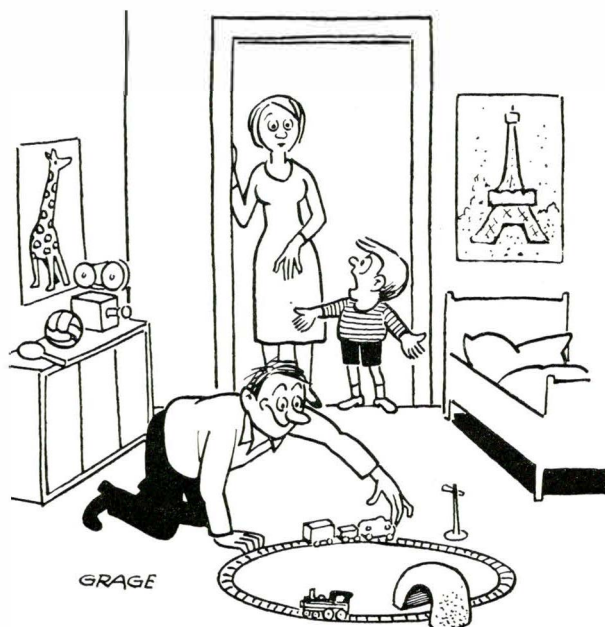
Finansministeriet har ved cirkulære af 28. maj 1962 udsendt meddelelse om ændring i de fastsatte satser for overarbejdspenge og godtgørelse for mistede fridage, jfr. § 100, stk. 1, i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m.v. til statens tjenestemænd, med virkning fra 1. april 1962 og indtil videre til følgende beløb:

Lønnings-klasse	Overarbejds-penge pr. time kr.	Godtgørelse pr. mistet fridag kr.
2.	8,58	68
3.	9,77	78
4.	9,20	73
5.	9,90	79
6.	10,20	81
7.	10,80	86
8.	10,56	84
9.	10,56	84
10.	11,61	92
11.	10,90	87
12.	12,22	97
13.	11,56	92
14.	12,67	101
15.	13,50	108*)

*) Denne sats gælder også for tjenestemænd i 16. og højere lønningsklasser, der er berettigede til godtgørelse for mistede fridage.

Foreningskontingent

Det nye foreningskontingent, som kongressen vedtog i maj 1962, vil blive afkortet på lønningslisten fra 1. juli d.å.

~ Hvorfor skal det gå ud over mig, at han har haft en streng barndom ?

Tak

For al opmærksomhed og deltagelse i anledning af min mands, pens. lokomotivfører Soph. Jensen, sygdom og død, bringes herved en dybfølt tak. En særlig tak til Fredericia afdeling for hjælpsomhed og venlig deltagelse.

På familiens og egne vegne
Marie Jensen.

Jubilæer

Lokomotivfører S. H. Jeppesen, Tønder, kan den 1. juli fejre 25 års jubilæum.

Jeppesen har næsten al sin tid været her i Tønder. Vi har i ham en god kammerat og kollega, med god indsigt i sit arbejde. Hans store hobby er fotografering og film, endogså i farve, hvor han har opnået meget fine resultater.

Afdelingen ønsker til lykke med jubilæet og ønsker alt godt i fremtiden for dig og din familie.

P. a. v. *M. J.*

Den 1. juli kan lokomotivfører Knud Falkenberg fejre sit 25 års jubilæum ved Danske Statsbaner.

Efter 3 år som aspirant i Gedser, ansattes Falkenberg som lokomotivfyrbøder i Nyborg, og efter giftermål med en Nyborggenser er han faldet så godt til i denne by, at han besluttede at blive her, det er derfor kun korte og nødvendige ophold Falkenberg har haft på fremmede depoter.

Knud Falkenberg, der har gjort et stort arbejde inden for organisationen, er kendt som en ivrig debattør, såvel ved vore møder som i det private, han har i tiden der er gået uddannet flere i lokomotivernes mysterier, og det på en så grundig måde, at de aldrig glemmer det.

I sine »unge dage« kunne man næsten altid finde Falkenberg på idrætspladsen, hvor han især interesse-rede sig for fodbolden, senere har han slået sig på havebrug, og nu er det svært at overtale ham til en »ligeud«, for nu skal den nyerhvervede ejendom enten males eller ombygges.

Kære Knud, vi er glade for dig her i byen, vi sætter pris på dig som en god arbejdskammerat, og vi kan li' dig i det private. Tak for den tid der er gået, til lykke med dagen, og held og lykke for dig og din familie fremover.

A. T.

Opmærksomhed frabedes

Eventuel opmærksomhed i anledning af mit jubilæum den 1. juli frabedes venligst.

J. A. J. Skov, lokomotivfører, Nyborg.

Eventuel opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

B. A. Ljungdahl, lokomotivfører, Gb.

Navnecændring.

Lokomotivfører (15. lkl.) K. F. Hansen, Nyborg, hedder K. Falkenberg (21-5-62).

Afsked.

Lokomotivfører (15. lkl.):
H. C. R. Jensen, Aarhus, er afskediget efter ansøgning på grund af svagelighed med pension (31-8-62).

Lokomotivfører (12. lkl.):
I. P. Danielsen, Fredericia, er afskediget efter ansøgning på grund af svagelighed med pension (31-8-62).

Lokomotivfører (12. lkl.):
C. Langemark, København Gb., er afskediget på grund af svagelighed med pension (31-8-62).

Lokomotivfyrbøder:
J. Pedersen, København Gb., er afskediget efter ansøgning (31-7-62).

Pensioneret lokomotivfører C. M. Høier, Ny Carlsbergvej 4, 4., København V. Født 7-1-1875. Død 27-5-62.

Pens. lokomotivfører T. C. Steffensen, Bellmannsgade 23, 6. tv., København Ø. Født 24-5-1886. Død 11-6-62.

MEDLEMSLISTEN

Optaget som ekstraordinært medlem pr. 1-4-62.
E. D. Hansen, I. P. Hansensvej 14, Roskilde.

Byttelejlighed

Alborg-København.

Haves 2½ værelses moderne, leje kr. 224,00 pr. måned med varme, ønskes tilsvarende i København eller omegn.

Henvendelse til lokomotivmedhjælperaspirant
W. Bang Østergaard, København Gb. eller
Valby KFUM, Gl. Jernbanevej 25.

Statsbanepersonalets Sygekasse

Ved Statsbanepersonalets Sygekasse vil foruden de hidtidige ørelæger, ørelæge Tage Hommelgaard, Helsingør, fremtidig praktisere for sygekassen.

Doktor Hommelgaard afholder konsultation: Stengade 57, kl. 14-15.30, lørdag ingen konsultation.

Jernbanelæge E. Torp-Pedersen (9.a lægedistrikt), Jydeholmen 51, Vanløse er bortrejst fra 25/6-20/7 d.å.

Hans praksis varetages i nævnte tidsrum af læge Aa. Ortved Andersen, Herlufholmsvej 20.

Konsultationstid: kl. 11.30-13, onsdag dog kl. 17-19. Tlf. 74 24 47.

HOLSTEBRO

Det er så naturligt, at du køber dit forbrug af dag- og ugeblade, samt dækker dit tobaksforbrug i
BANEGÅRDSKIOSKEN
Holstebro
Tage Skjød Pedersen

PEDER LYNGS *Bageri og Konditori*

Sønderlandsgade 25 . Holstebro . Tlf. 592

- vi modtager bestilling på alt bagværk -

RINGPARKENS MALER

v/ ERIK ORLA ANDERSEN, malermester
Ringparken 11 - Holstebro - Telf. 2576
Værksted: Fredensgade 3

Vi udfører alt malerarbejde - Spec. tapet og bygningsarbejde

Vor skotøjsleverandør i Holstebro er

1/3 SKOTØJSBØRSEN

Nørregade 51 . Holstebro . Telf. 325

- alt i herre-, dame- og børnefødtøj

dalgaard RADIO FJERN SYN

Vestergade 8 . Holstebro . Telefon 1695

Spis mere fisk - spis bedre fisk - spis fisk fra

»FISKEBØRSEN«

v/ B. J. Andersen

Struervej 47 - Holstebro - Telf. 2106

POVL LAGER

statsaut. installatør

Herningvej 5 . Holstebro . Telefon 915

Alt installationsarbejde af enhver art udføres omhyggeligt

Magasin »MOR og DATTER«

v/ H. Korch-Christensen

Nørregade 17 - Holstebro - Telf. 707

MANUFAKTUR KJOLER STRØMPER

MOKKA Compagniet

Frederiksgade 7 **SKIVE** Telf. 1067

Besøg Hotel **NYBORG STRAND**

Nyborg . Telefon 112

J. B. Schilder

Nørregade 7 - Kbhv. K. - Central 2058

Uniforms-Skrædderi - Målkonfektion

SØNDERBORG

Pfaff-Service System

v. V. Damkjær

St. Rådhusgade 2 - Sønderborg - Telf. 22471

Pfaff symaskiner - Vaskemaskiner - Køleskabe

Kaj E. Sandholdt

Slagtermester

Sundmarksvej 67 - Sønderborg - Telf. 21586

Vi har alt i

1. kl.s kød - flæsk - pålæg - konserver

Kampers Eftf.

v. HENNING JENSEN

Kolonial - Konserver - Vine - Tobakker
og så har vi god kaffe

Jernbanegade 37 - Sønderborg - Telf. 22127

Der er go' gang i skotøjet fra

ANDRESEN & CO.

Rådhusvej 2 - Sønderborg - Telf. 23059

Vi har alt i skotøj til damer - herrer - børn

Fotograf Ingwersen

Atelier - Fotohandel

Rådhusvej 9 - Sønderborg

Telf. 23966

Lys petroleum

Gasolie

Fyrings diesel

Farvet benzin

Sønderborg depot

v. A. Ødis Schmidt, Brogade 15 - Telf. 24515

Deres direkte olieledning

HERNING

De holder på varmen, når De indsætter **TERMOGLAS**

Tilbud gives uden forbindelse

Poul Juul - glarmester

Th. Nielsensgade 39 - Herning - Telf. 772

Midtjyske Betonvarefabrikker

HERNING

Telf. 464 - 465 - Lind 45

ESSO Service Station

Johs. Nøhr

Fonnesbechsgade 16 . Herning . Tlf. 407

Benzin . Olie . Vask . Smøring

VARDE

Nordholts Margarinefabrik

Østervold 9, Varde
Telf. 21533

Parfumeriet

K. Jørgensen
Smedegade 2, Varde . Telf. 554

AARHUS

Restaurant »DEN RØDE OKSE«

Nyt, moderne og hyggeligt – altid et besøg værd

Haandværkerforeningens restaurant og selskabslokaler

Aarhus, telf. 20233

Jernbanefunktionærerne
anbefales

TOBAKSHUSET

Randersvej 29, Aarhus, Tlf. 6 92 97

Alt i vin - spiritus og tobakker

Sygevoгне

nye og brugte
til salg eller
udleje

Karl Jensen, Sygevognsfabrikant

Ndr. Strandvej 37, Risskov
Telefon Aarhus 7 98 58

NÆSTVED

Kør sikkert med TAXA

der er altid moderne vogne ved

BANEGÅRDEN i NÆSTVED Telf. 72 40 01

Salon FEMITA

salon for den moderne dame

moderne hårpleje - formskæring - permanent

Skellet 1 - Næstved - Telf. 72 27 81

HELGE LARSEN - MALERMESTER

Kildemarksvej 117 - Næstved - Telf. 72 46 39

Alt malerarbejde udføres i bedste kvalitet
til rimelig pris

OTTO NIELSEN - TØMRERMESTER

Kälersvej 3 - Næstved - Telf. 72 06 27

Alt tømrer- og bygningsnedkerarbejde udføres
Tilbud gives gerne

MØBELHUSET

Riddergade 10-14 - Næstved - Telf. 72 06 51

- moderne møbler til moderne hjem
- vi er altid til tjeneste

VARDE

Vardeegnens Ungdomsskole - Varde - Telf. 1193

Skole for unge piger maj-okt. og unge mænd nov.-april. Almindelige skolefag.
(Særhold for ordblinde). Plan tilsendes gerne.

Gunver og Frede Nielsen

BALLESGAARD BLOMSTER

Varde . Tlf. 618

L. A. Jørgensen, Lørgårdsvej 63

BOGTRYK

Telefon Asta 5002, København 5

KALUNDBORG

N. JENSENS SØNNER

Inventar og Bolig Montering

Tlf. Kalundborg 280

Slagtermester Børge Rasmussen

Kordilgade 10

Telefon 173

Privat 1243

Altid første Kl. Varer

M. H. Iversen

Mode- og Manufakturforretning

Kalundborg - Tlf. 82

Leverandør til Feriehjemmet

Kalundborg

Fællesbageri

Spis mere OST,

ring så kommer Fallesen

Leverandør til Feriehjemmet

Tlf. Kalundborg 1029

»Køb det hos

Schone

lige i nærheden«

BRANDE

Evalds Kolonial, Viadukten

Altid friskbrændt kaffe
og udsøgte varer

Varer bringes overalt, også på landet

BRANDE . TELEFON 277

KALUNDBORG KULKOMPAGNI

Aktieselskab

Tlf. TRETTEN

Svenn Høj

Kystens Købmandshandel

Sdr. Nyrup pr. Kalundborg

Telf. Raklev 43

Fiskehus nr. 1

Viktor Nielsen

Tlf. Kalundborg 659

Altid friske Torsk- og Rødspætte-
filet'er samt Fiskefars.

Leverandør til Feriehjemmet.

Beiers TAPET & FARVER

SKIBBROGADE 3, KALUNDBORG

Tlf. 254

Leverandør til Feriehjemmet

OTTO NIELSEN

Malermester

o

Tlf. Kalundborg 447

Fineste

Kød, Flæsk, Paalæg

Slagteriets Udsalg, Kordilgade 44

Tlf. Kalundborg 161

Leverandør til Feriehjemmet

STRUER

STRUER BRÆNDELSFORRETNING

v/ Henry Christiansen

Søndergade 17 - Struer - Telf. 5 00 33

Alt i brændsel og fyringsolier - SHELL og CALTEX brændselsolier

P. WEILING

Struer . Tlf. 93

Anbefaler alt
i moderne
blomsterbinderi

*For Synet en Vinding,
køb Brillen hos Sinding!*

STRUER . Tlf. 119

NYKØBING F.

GEORG CHRISTENSEN

Smedemester

Aut. gas- og vandmester

Grøntorvet 8, Nykøbing F. Tlf. 850339

Centralvarme - Oliefyr

Vand - Sanitet

HØJBJERG

UNGE HJEMS HØJSKOLE

Skaade pr. Højbjerg, 7 km sydf. Århus

Et vidunderligt højskoleop-
hold på Danmarks mest mo-
derne højskole med levende
undervisning for vor tids
unge. Kursus beg. novmbr.
og jan. Program sendes. Un-
derstøttelse kan søges.